

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 734/2017
05.09.2017. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић и Милунке Цветковић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Верољуба Вукелића, поднетом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1676/16 од 31.03.2017. године, у седници већа одржаној дана 05.09.2017. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажне пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1676/16 од 31.03.2017. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1676/16 од 31.03.2017. године делимично је усвајањем жалбе браниоца окривљеног АА, преиначена првостепена пресуда Основног суда у Крушевцу К 536/16 од 24.10.2016. године, тако што је окривљени АА оглашен кривим због извршења кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ, и осуђен на казну затвора у трајању од једне године за коју је одређено да ће се извршити у просторијама у којима окривљени станује, без примене електронског надзора, с тим да окривљени не сме напуштати просторије у којима станује, осим у случајевима прописаним законом који уређују извршење кривичних санкција, а уколико окривљени једном у трајању преко шест часова или два пута у трајању до шест часова, самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне затвора издржи у Заводу за извршење казне затвора.

Истом пресудом жалба браниоца окривљеног АА у преосталом делу је одбијена као неоснована па је првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена док је одређено да ће се о трошковима кривичног поступка пред другостепеним судом одлучити посебним решењем.

Против наведене правоснажне пресуде захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Верољуб Вукелић због повреде закона из члана 439. тачка 3. ЗКП и повреде члана 16. ЗКП са предлогом да Врховни касациони суд побијану пресуду преиначи тако што ће ослободити

окривљеног од оптужбе или побијану пресуду укине, а да се извршење побијане пресуде одложи на основу члана 488. став 3. ЗКП.

Врховни касациони суд је у седници већа одржаној у смислу одредбе члана 487. став 1. ЗКП након разматрања списка предмета и навода захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, нашао:

Захтев је недозвољен.

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног преузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП.

При томе обавеза навођења разлога за подношење захтева због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), подразумева не само формално означавање о којој повреди закона се ради, већ и указивање на то у чему се она састоји.

У конкретном случају бранилац окривљеног АА навођењем као разлога за подношење захтева, повреду закона из члана 439. тачка 3) ЗКП само формално означава повреду закона из члана 485. став 4. ЗКП због које је подношење захтева дозвољено, али не конкретизује у чему се она састоји, већ суштински у образложењу захтева оспорава и полемише са чињеничним утврђењима у правноснажној одлуци, што не представља разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу.

Наиме, бранилац окривљеног АА као разлог за подношење захтева за заштиту законитости, наводи да у конкретном случају иако евентуално постоји некакав кажњив пропуст возача, околност да је пешак претрчавао коловоз ван пешачког прелаза, крајње необазриво што представља узрок саобраћајне незгоде, представља олакшавајућу околност која није цењена ни од стране првостепеног ни од стране другостепеног суда чиме су повређена правила о одмеравању казне из члана 54. КЗ и учињена повреда закона из члана 439. тачка 3 ЗКП.

По налажењу Врховног касационог суда утврђивање и оцена олакшавајућих и отежавајућих околности приликом одмеравања казне представља чињенично утврђење суда и као такво не може да представља повреду закона из члана 439. тачка 3. ЗКП која је у захтеву браниоца окривљеног АА формално означена као повреда због које је захтев за заштиту законитости поднет, па како окривљени због погрешно непотпуно утврђеног чињеничног стања у смислу члана 485. став 4. ЗКП није овлашћен да поднесе овај ванредни правни лек, захтев је у овом делу, оцењен као недозвољен.

Врховни касациони суд се није упуштао у оцену истакнуте повреде закона из члана 16. ЗКП, обзиром да иста не представља повреду закона прописану одредбом члана 485. став 4. ЗКП због које би окривљеном и његовом браниоцу било дозвољено подношење захтева за заштиту законитости.

Из напред наведених разлога донета је одлука као у изреци на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић**

**Председник већа-судија,
Зоран Таталовић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић